

steriet, forinden nærværende Lovudkast blev udarbejdet, var blevet lagt noget mere til Grund for dette, end skeet er. Jeg troer saaledes endnu, at det vilde have været at foretrække, at vi havde et heelt selvstændigt Lovarbejde for dette Territorium, hvor man kunde have fundet alle Bestemmelser paa eet Sted, isætedet for at man nu henvises til Loven af 17de Marts 1856, hvorved man nødes til at søge Bestemmelserne ikke blot paa 2, men paa 3 Steder; thi det maa erindres, at de Bestemmelser, som skulle anvendes paa Frederiksberg, ere ikke blot de, der gjælde for det egentlige Kjøbenhavn, men tillige de, der gjælde for Forstæderne, som have deres særegne Lovgivning. Jeg troer desuden, at det var ikke alene for Bekvemmeligheds Skyld, at det vilde have været ønskeligt at have en fuldstændig Lov for det Territorium, men at man tillige derved vilde have opnaaet at have faste Lovbestemmelser for mange Tilfælde, som nu maaes søges afgjorte ad Dispensationsveien, hvilket i og for sig er mindre ønskeligt, og i Særdeleshed er det i Byggesager, da Tiden er kostbar for den Byggende, og det altsaa maa være ham om at gjøre at faae at vide, hvorledes han kan bygge uden at indhente mange Erklæringer, Resolutioner o. s. v. Jeg troer derhos, at der ved hiint Forslag var sørget nok saa godt for de Hensyn, som ved en Byggelov bør tages i Betragtning. Disse Hensyn maae jo fornemmelig være Brand sikkerhed, Sundhedsforholdene og endnu et tredje Hensyn, som det høie Ministerium ikke har tabt af Sie, skjøndt det sees, at det andet Thing har strøget det, nemlig Skjønhedshensynet. Det var i den Henseende foreslaaet, at man skulde undgaae at overbygge Terrainet alt formeget, og at der derfor kunde have sig tilstrækkeligt ubebygget Areal ved Siden til Gaardsplads og Have. Dette er ogsaa optaget i Lovudkastet; fremdeles, at man ikke skulde bygge for dybt og dertil sigter Forbudet mod Beboelseskjældere, som ogsaa har det for sig, at Beboelseskjældere paa det Strøg ere i høieste Grad utilraadelige paa Grund af Jordbundens Beskaffenhed; men der var tillige foreslaaet en anden Bestemmelse, som gik ud paa, at Bygningerne skulde være 4 Alen lavere. Man undgik derved en heel Etage, og

det er af Bigtighed. Man havde derved undgaaet disse store, hæslelige, al Luft og Sol udelukkende Bygninger, som ere saa høie, at man i Tilfælde af Ildbrand med de nuhavende Sproiter — og andre kan man jo for Næblikket ikke tale om — ikke vil kunne naae op til Taget af dem. Det er det, jeg væsentlig har derimod at erindre; men uagtet jeg saaledes kunde have ønsket Et og Andet anderledes, kan jeg dog ikke Andet end særdeles ønske, at denne Lov maa gaae igennem saa snart som muligt, og derfor ogsaa med saa lidt Forandring som muligt; hver Dag, der gaaer tabt i saa Henseende, er i høi Grad at beklage; man har seet, hvorledes Speculationsaanden netop har kastet sig over dette Strøg, hvorledes Stjerne af Byggegrunde gjennem Aviserne udbyde dem tilfals: med den Ubeforsigtighed, at her er Loven af 17de Marts 1856 ikke gjældende, her er man ikke hæmmet af disse Hensyn, og man har ogsaa seet, hvorledes Kjøberne ganske rigtigt have indfundet sig, og hvorledes de have opført eller ere i Begreb med at opføre Bygninger, som ere saaledes, at man i høieste Grad maa ønske, at der var en Lov, der kunde forhindre det. Det er en Speculationsaand, som jeg troer er i høi Grad fordærvelig; den kan for enkelte Speculanter være ret profitabel, men for det Almindelige troer jeg, at den er absolut skadelig. Speculanterne have søgt at komme Lovgivningsmagten i Forskjøbet, jeg troer, at vi bør see at komme dem i Forskjøbet, eller idetmindste at de ikke komme os mere i Forskjøbet, end der nu er uundgaaeligt.

Abrahamson: Den Bane, som vi allerede have betraadt ved en Lov, der har været for nogle Dage siden, nemlig at gjøre Frederiksberg Sogn til en selvstændig Commune og opstille denne som et Hele for sig selv, følge vi ganske ved nu igjen her at give Bestemmelser, der gjælde for Frederiksberg Sogn, og som ikke ere de samme, der gjælde for Kjøbenhavns Omegn. Vi komme her naturligvis ligesom tidligere ind paa det, at Grunde, der ligge lige ved Siden af hinanden under i Virkeligheden meget tilsvarende, om ikke de samme Forhold, komme til at staae under for-